

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

- ὄλον τὸ σῶμ'· εὐθύς γὰρ ἐμπесῶν πολὺς, 525
 νεανίας ἐγώ τις, ἐξαίρων ἄνω
 σφόδρα τὴν δίκηλλαν, ὡς ἂν ἐργάτης, βαθὺ
 ἔπαιον. ἐπεκείμην φιλοπόνως, οὐ πολὺν
 χρόνον. εἶτα καὶ μετεστρεφόμην τι, πηνίκα
 ὁ γέρων πρόσεισι τὴν κόρην ἄγων ἅμα 530
 σκοπούμενος. καὶ νῆ Δί' ἐλαβόμην τότε
 τῆς ὀσφύος, λάθραι τὸ πρῶτον· ὡς μακρὸν
 ἦν παντελῶς δὲ τοῦτο, λорδοῦν ἤρχόμην,
 ἀπεξυλούμην ἀτρέμα δ'. οὐδεὶς ἤρχετο.
 ὁ δ' ἥλιος κατέκα', ἐώρα τ' ἐμβλέπων 535
 ὁ Γοργίας ὥσπερ τὰ κηλώνειά με
 μόλις ἀνακύπτουτ' εἶθ' ὄλωι τῶι σώματι
 πάλιν κατακύπτουτ'. "οὐ δοκεῖ μοι νῦν", ἔφη,
 "ἦξιεν ἐκεῖνος, μειράκιον." "τί οὖν," ἐγὼ
 εὐθύς, "ποῶμεν; αὖριον τηρήσομεν 540
 αὐτόν, τὸ δὲ νῦν ἐῶμεν;" ὁ τε Δᾶος παρῆν
 ἐπὶ τὴν σκαπάνην διάδοχος. ἡ πρώτη μὲν οὖν
 ἔφο]δος τοιαύτη γέγονεν. ἦκω δ' ἐνθάδε,
 διὰ τί μὲν οὐκ ἔχω λέγειν μὰ τοὺς θεούς,
 ἔλκ]ει δέ μ' αὐτόματον τὸ πρᾶγμ' εἰς τὸν τόπον. 545
 Γε. τί τὸ κακόν; οἶει χεῖρας ἐξήκοντά με,
 ἄνθρωπ', ἔχειν; τοὺς ἄνθρακάς σοι ζωπυρῶ
 ]μαι, φέρω πλύνω κατατέμνω σπλάγχν' ἅμα
 μάττω περιφέρω τα.[.....ο]υτονί,
 ὑπὸ τοῦ καπνοῦ τυφλὸς [.....]ς τούτοις ὄλος. 550